

POSUDEK OPONENTA ROČNÍKOVÉ PRÁCE

Název práce: Pojetí zkušenostního učení založené na teoriích Rogerse a Jarvise

Jméno autorky: Kateryna Matiash

Vedoucí práce: Mgr. Václav Vydra

Oponent: Gabriela Čumová

Ročníková práce je zaměřena na zkušenostní učení, autorka téma zúžila na přístupy ke zkušenostnímu učení mezi dva důležité představitele tohoto pojmu, tedy Rogerse a Jarvise. Osobně bych téma ještě zúžila například o vzdělávací stupeň a zasadila jej například do kontextu vzdělávání dospělých. Autorčinou snahou bylo definovat, jak jednotliví autoři popisují tento pojem a jaká je v kontextu s tímto pojmem role vzdělavatele a následně jejich pojetí propojit a vytvořit syntézu jejich teorií, což vytváří novou pedagogickou otázku, která nám umožňuje zamyslet se, nad možností nového pojetím teorie zkušenostního učení. Zúžení tématu tedy hodnotím jako dostatečné a můj příklad na zúžení spíše beru jako subjektivní návrh. Titulní strana odpovídá normám a zvyklostem je zde uveden název univerzity, fakulty i jméno vedoucího práce, osobně bych doplnila rok vydání o konkrétní den a místo. Stanovený rozsah práce je překročen. Text celé práce je logicky členěný a jednotlivé kapitoly a subkapitoly jsou správně číslovány a plynule na sebe navazují a také jsou zde obsažena a vhodně vymezena klíčová slova. V práci je zachován jednotný font a velikost písma. S číslováním jednotlivých stránek bych začala až od Úvodu a část jako Abstrakt a Obsah bych ponechala bez číslování.

Cíl práce je shodný s obsahem celé práce. Autorka práce zde jasně a srozumitelně popsala klíčovým pojem se kterým poté operuje v celém textu. Osobně vynechala kapitolu **1.2. Rozdíly mezi zkušenostním učením a jinými typy učení**, která srovnává zkušenostní učení například s teoretickým typem učení, dle mého názoru by toto mohlo stát jako samostatné téma, zde bych pouze čtenáře seznámila se základním pojmem zkušenostního učení a například jeho zasazením do určitého časového kontextu, např. do Andragogiky a teoreticky bych definovala například účastníky zkušenostního učení. Osobně to nehodnotím jako nedostatek, ale

pouze jako můj subjektivní pohled. Další kapitoly jsou vhodně členěny a postupně prohlubují čtenáři poznatky o zkušenostním učení. Kapitoly číslo 2. a 3. popisují pojetí představitelů reflektivního učení, které je v následující kapitole porovnané a následně jsou tato pojetí využita při syntéze jejich teorií, která nám poskytuje nový pedagogický pohled na dané téma. Velmi kladně hodnotím také shrnutí jednotlivých kapitol, díky kterým si čtenář zrekapituluje, co právě přečetl.

Text splňuje náležitosti pro psaní citací podle aktuálního manuálu APA. Autorka ve své práci používá celou řadu vhodně zvolených zdrojů, jak tuzemských, tak zahraničních i elektronických materiálů. Všechny zdroje použité v textu se shodují se zdroji uvedenými v závěrečném seznamu.

V textu jsou také obsaženy dva obrázky, které popisují Jarvisův model procesu jednání a učení v procesu zkušenostního učení, díky těmto obrázkům lze lépe pochopit Jarvisovo pojetí, a navíc zpestří čtení textu. V závěru práce autorka odpovídá na otázku, jaké možnosti nám nabízí syntéza definic zkušenostního učení u Rogerse a Jarvise, která byla vymezena v úvodu práce. Psaním textu, tedy autorka našla odpověď na otázku, kterou si vymezila. Osobně si myslím, že se jedná o velmi zajímavé téma a s autorkou souhlasím, že by se dalo více rozvinout, doporučila bych se o téma dále zajímat, myslím si, že je toto téma vhodné i pro napsání větší odborné práce.

Otázky na autorku:

Kde jsi se poprvé setkala s pojmem „zkušenostní učení“?

Myslíš si, že by využití zkušenostního učení v běžné výuce vyžadovalo více času, případně speciální školení učitelů?